

vejning og måling på de steder, hvor afgiftspligt påhviler den statsautoriserede vejer og måler i medfør af § 88.

Den stedlige øvrighed fører i det omfang, det nærmere fastsættes af ministeriet for handel, industri og søfart, tilsyn med de af de statsautoriserede vejere og målere benyttede redskaber og kan, om fornødent, hertil benytte teknisk medhjælp. De med denne forbundne udgifter afholdes af den pågældende vejer og måler.

§ 3.

Foranstående bestemmelser finder anvendelse også for så vidt angår de af de statsautoriserede vejere og målere for kalenderåret 1948 aflagte regnskaber.

Bemærkninger til lovforslaget

Det i det nylig fremsatte forslag til lov om mål og vægt omhandlede udvalg har ved gennemgangen af bestemmelserne vedrørende de statsautoriserede vejere og målere drøftet spørgsmålet om eventuel ændring af de i næringslovens §§ 88—89 indeholdte bestemmelser om den afgift, der påhviler de statsautoriserede vejere og målere. Resultatet af udvalgets overvejelser foreligger i nærværende lovforslag, til hvis enkelte paragraffer følgende bemærkninger knyttes:

Til § 1.

Ifølge de i næringslov af 28. april 1931 i § 88 indeholdte bestemmelser, der som forbillede har den ved apotekerlovgivningen gennemførte apotekerafgift, skal de statsautoriserede vejere og målere årligt indbetale en afgift til vejnings- og målingsfonden af deres nettoindtægt i det forløbne kalenderår efter følgende regler:

Nettoindtægter paa indtil 5 000 kr. er afgiftsfrie.

Er nettoindtægten

over 5 000 kr., men under	7 000 kr., svares
— 7 000 - — —	10 000 - —
— 10 000 - — —	15 000 - —

Såfremt nettoindtægten overstiger 15 000 kr., svares der afgift af 15 000 kr. i overensstemmelse med de foranførte regler, medens hele det overskydende beløb tilfalder vejnings- og målingsfonden.

I de siden 1931 forløbne år er der i henhold til de pågældende bestemmelser i vejnings- og målingsfonden indgået et gennemsnitligt årligt beløb af ca. 45 000 kr., og fonden udgør pr. 31. marts 1948 740 935 kr.

De årlige indbetalinger er hidtil fuldt ud kommet fonden til gode, medens fondens renteindtægter med hjemmel i tekstanmærkning til finanslovens § 26 er anvendt til understøttelse af afgæede statsautoriserede vejere og målere, disses enker og i enkelte tilfælde også disses medhjælpere samt til støtte af vejerassistenteres syge- og begravelseskasser.

Under hensyn til den stedfundne prisudvikling har man fundet det rimeligt at foreslaa en lempelse i afgiftsbestemmelserne for de statsautoriserede vejere og målere, jfr. iøvrigt de i apotekerafgiften senest ved lov nr. 383 af 12. Juli 1946 stedfundne reguleringer. Man foreslår derfor, at den afgiftsfrie indtægt forhøjes fra 5 000 kr. til 8 000 kr., og at afgiftsskalaen gradueres med 5 pct. for hver 2 000 kr. herudover, hvilket navnlig for de mindre indtægter medfører ikke ubetydelige lempelser. Samtidig har man endvidere fundet, at de hidtidige bestemmelser, hvorefter der er fastsat et absolut maksimum for de statsautoriserede vejere og måleres indtægter, bør ændres, idet vejerens

intet af 5 000 kr.,	10 pct. af resten
200 kr. - 7 000 - . . .	20 — —
800 - - 10 000 - . . .	30 — —

interesse i det økonomiske resultat af virksomheden ved et indtægtsmaksimum borttages til skade for erhvervslivet og for virksomhedens modernisering og udbygning med materiel. Det foreslås derfor, at der for indtægter over 22 000 kr. betales 2 800 kr. af 22 000 kr. og af beløb herudover en afgift på 50 pct. I denne forbindelse bemærkes, at de statsautoriserede vejeres og måleres indtægter ved tælling hidtil har været afgiftsfrie, idet